

To schar dyrbi ton najweczi Tbel tych Gzlowekow posnac, jeli so hewak pschi do- brym Rosomi su, so nejsu sebi na to swje- ru nidy myslili, wele mene to czinili. Haj woni budza lejdyr namafacz, so su temu na schelake Waschnje husto napscheczimo czinili. Duz tejsz nas ton Sakon borsy tak budzi: Saklaty je ton, kiz nedzerzi schitke Ssłowa teho Sakonja. Dyz tota Wu- troba prawje czuje, (pschetoz ja wot teho du- chomneho, niz czjelneho Posnacza Sakonja ryczu; pschetoz czjelne Posnacze teho Sako- nja czini nas Hejchlerjow, a sechernych hor- dych Sswjatyh, kiz wele rosnych Rjechow maju, neczuja pak je, a nerodza wo nje) bu- dze wona borsy posnajo prajicz: O bjeda, ty nejsy so na Rejzoru, ani na tamnym aby drubim Kralu, ani na twojej krajnej Wosch- noszi, ale na tej wjecznej Bozej Majesteczzi samej pscherjeschil, jeho Ssłowa a Pschi- kasnju niz jeno sazpil, ale tejsz twoje ziwe Dny besboznje a idobrej Wolu pscheczimo nej czinil; ton budze tebe niz czajnje, ale wjeczje we tej Robini teje Helse sa to schtra- fowacz.

Na tajke Waschnje wosme ton Sakon schitkich Gzlowekow jatych, to je, nastroza, saklije a stama jich, kotrez wjeszje sene zalo- sne Zastwo je, kiz kwutraczu neje a kotremuz nich to czeknycz nemoze. To czuja fromne a bohabojasne Duschje derje, kajs wele Psal- mow wot teho ryczi. Gzi Hejchlerjo, a po- tom ta wulka krobła, dziwja, besbozna Gzro- da budze to tejsz swojim Gzajnu shonicz, jeli so niz pschi Ziwenu we Radzi a kswojemu Rjepsemu, da tola na Skonezenju kswoj- jej wjecznej Hajubi a Satamanstwu.

Prajisch ty pak: Dze tu Rada? schtu pom- ha? da posluchaj ty sašo, schta czi ton swja- ty Duch psches Prohetu Psalm 68. praji: Won, Krystus, je horje stpil do Wopokoszje, a je Zastwo jate wedt:

to je, won je Sakonej, kotryz tejsz nasch naj- horschi Rjepscheczil bje, a nas schitkich jatych dzerzesche, (hacz jo runje, kajs ja vraju, schizy neczuja, ale tola swojim Gzajnu czucz bu- dza) schitku jeho Radu a Moz, kotruz knam mjejesche, wsał, dokelz so na Krystusu sa- mym, swojim Knesu tak rosnje pscheladal a srjeschil je, we tym, so je jeho jako najhorsche- ho Bozeho Hanerja a Sawednika k Ssmere- czi na Rschizu satamal, a saklateho budzil. Pschetoz tak klineczi jeho Ssud. 5. Knih. Mojs. na 21. St.: Saklaty je, schtuž na Drowi aby na Rschizu wisy. N czi Zidzi wolaju psched Pilatušom: My mamy Kasnju, a po tej naschej Ka- sni dyrbi won wumrecz, pschetoz won je so sam Bozi Ssyn czinil. Jan. 19. v. 7.

Tak dyrbi ton Sakon wot teho Gzajna do Wjecznoszje Krystušej niz jeno k Mohomaj jaty a swjasany smjerom lezecz, so sašo dacz tamacz, poklec a na Rschiz pschibicz, ale tejsz nad tymi, kiz do neho wjerja, swoje Pra- wo a Moz shubicz, tak so dale to Poklecze na nich wuprajicz ani jich tamacz nesnje; a hacz so runje swojeho Waschnja nesmine, a husto wobstorzuje, a nastroza, da tola niczo nedokonja, pschetoz won je swoju Moz shu- bil, so nas, kiz my do Krystusa wjerimy, do Sazwyblowanja wesz ani satamacz nesnje.

Wot teho prjeduje a kwali sw. Pawol srjanyimi Ssłowami Kološ. 2, 14. a praji: Won je wuhasnył to Sapismo, ko- trez pscheczimo nam bjesche, kiz Wu- stajenjach wobstejesche, a nam psche- cziwne bjesche, a je to same sešredza prejez sežinil, a na Rschiz pschibil; dale: Jesajas 9. v. 4. Ty sy Spshaw jich Brjemenjow, a Brut jich Ra- menjow, a Kij jich Pohanerja stla- mal, jako we Midianskim Gzajnu. A 1 Kor. 15. v. 54. praji Pawol: Ssmerecz je pozrjeta do Dobyča. Ssmerecz,